

אלנו נערות פרק שלישי כתובות

(כ) יג עז 126 זכרן קמא בבא שביעי פרק

ע

בדרכם שבעון ליל ש'

דאמר שדמתו שאינה ראייה לא שפתה קשים נטש שדמתה שאית אוותה
 חתימתם מברטום לש בעלים הרי זה
 קין לערלים אמר רב כי זתקין בר אמר
 שלשיך הדם כי אהא רבי ריבין אמר רבין
 בשחתת הטיטם בטיטם שלא לשם בעלים

וירוש לקיש אמר בשחות בעלי טמן בחוץ

ואמר ריש לקיש אומר היה רבינו שמעון פרה
 נפרית עג' מערכתה אלמא כל העומד לפני
 כפרו רמי בשלמא רב יוחנן לא אמר רבינו
 שמעון בן לקש קרא בעי לא קש למתהו
 אפי' בדורותין אלא ריש לקש מאי עטמא
 לא אמר רבינו יוחנן אמר לך יטחן *טבח*
 כל היכא ואיתא במכויה איתיה בטביה
 יכול היכא דלותה במכויה ליהיה בטביה
 והני קדשים הויא רבינו מוכן קדשים לא
 הדיא מכיר להיתנו בטביה ואודו לטבעתיו
 ואיתמר המכיר מרפה לרבי' שמעון רבינו
 יונתן אמר חייב ריש אמר פטרו כוון וליתיה
 במכויה והיש لكיש אמר פטרו כוון וליתיה
 בטביה ליתיה במכויה איתיה רב יוחנן

ומזר על האגלה: גנְבָּה שור גאנְקָל
 וונטש מלען טפטע ל' ו' ו' מנטש
 וטיקי מזען לייטן לקען וולער נס'
 ממכה (ס' נס' נס') כל איכל לילויס
 למיליס ליטיס נטפיחס זעל' וטאקס
 גאנְקָל ליטיס נטפיחס זעל' וטאקס
 קיטיס גיטילו ולטיגא כל גמליכס הנק שור גאנְקָל לך מילרט לשגד
 טיכס לון טפס דמי' וליליט פלמג זען טר גאנְקָל מוייס
 מיל:

136

? מרובה פרק שביעי

תודה שסתם נגיבה איש עבלים זאת שחדרי
 אבבה וחומשו וולדמא לא ייאיש אלא לאו
 משם ראמ'ר' סטם נגיבה איש עבלים והוא
 ודלא אפ על נב דלא איאש אסמי לא
 סלא דעריך דומיא דטביה מה טביה
 דארען מעיש אפ מכיר דארען מעישו ואו
 לבני יאש מא ארען וולדמא דטביה
 דאייש אמר לאל סלא דעריך דומיא
 רטביה מה טביה לאלאר אפ מכיר
 לאלאר אל' ר' יוחנן נגיבה חכיה
 שאן איש עבלים זיזיב מכל דסבר רבינו
 יוחנן לפני יאש זיזיב לאדר יאש כי יוחנן
 אמר חייב ריש لكיש אמר פטרו רב יוחנן
 יאש ריש لكיש אמר פטרו חוויה לעני יאש
 הויא אכל לאדר יאש קעה ושל הא מבה
 ישלו הוא מוכן *איותיה* ר' יוחנן לריש

? בבא קמא עט

געב והקדיש געב והקיף געב והחליף געב וננתן
 במתנה געב ופרט (6) חיטו געב ופרט בהקיטו
 געב ושלחה סבלנות בבית חמו משלם
 תשלומי ארבעה ומשתה באקי קמ' אשמעין

ריש לבקש אמר הא מני
 כי נאזר הייא *דר' אמר לוקה ומושם א' רבינו
 שאיר אפי' בחרנו נמי וכי תומא רמאי לתקה
 ממשל את ליה מטה ומושם ליה ליה ולא
 התריא געב וטבה בשבח געב וטבה
 לערבתה בכוכבים געב שור הנתקל וטבוח
 (7) ממשל תשלומי ארבעה ומשתה רבינו
 רב נאזר וכוכבם פטירן הא אחרער עלה
 אמר רביעיק א' ר' יוחנן ואמרי לה אמר
 ר' יוחנן אמר ר' שענין דרבינו משימה דרבינו
 ורב' אליעא כל חברתו אמר ליש' ר' אמר
 יוחנן אמר ביטחוב על ידי אדר וכי ה
 חטא זה מהחיב אמר רבא אמר ר' רחנא
 יטבוח או מבר' *טיה מכרה על ידי אדר
 אף פיביה על ידי אדר רבינו יטביה
 הנג א' לדבota את שליח דרבינו תנא
 חרחה לא לובות את השילוח *מחוקף לה קר
 וטרא מי איכא מידי ראייל עבד איזו לא
 טויחוב ועבד שליח מהחיב איזו לאו
 טשומ דלא מיחיב יאל' משומ דקע' לה
 בדרחה מניה או בMOVEDה על ידי אדר מא
 עטמיוו ורבנן דפטיר *טען כבמים

ר' שמעון ויא' *אמיר שדמתה שאינה ראייה
 לא שמתה דתיננה עבדות בכוכבים ושור
 דהנקל אלא שמתה שב שומרה ראייה
 דיאר רחנן *השומת בשבח ווים הហבאים
 עט' שבוחוב נפשו השומת כשרה סבר
 להכיר יוחנן הנקלר *הרניא* דטביש לבשנה
 בישונג אכל בישונג לאיל' מוצאי דס' ר' ר' ד'
 יוחנן אמר בישונג אכל מוצאי שב
 במויר אמר לא אכל עולמית רב' יוחנן המקלר
 אמר בשונג אכל מוצאי שבת לאחרים
 לא במויר לא אכל עולמית לא לו לא אחרים
 פיא טעמא דרבינו יוחנן הסנקלר פרדריש ר'
 פיא אפיקתורה דרי' נשייה יושבם את
 ג' השומת כי קדש הייא אל' לכט מה קדש אסיד
 באכילה אף מעשה שב שומרון באכילה או
 טהרה אסיד בדנאה חיל' לכט שלבביה יכול אפילו
 אסיד בדנאה קדש ר' יוחנן אמר ר' יוחנן
 כישוג חיל' מחליל מות יומת במדיר אמרתי
 לך ולא בשונג פלי' בה רב איזה ורבנן
 אמר מעשה שב שומרון לא קדש ר' יוחנן
 טהרה אסיד בדנאה חיל' לכט שלבביה יכול אפילו
 דרבנן אמר קרא קדר' הר' יוחנן אמר
 טשומה קדר' ולטאן דאמר דרבנן אמר
 טשומתו דרבנן דפטיר כי אא פטיר ר' רחנן
 אשגאל אטוח לעבדות גזבאים *טען דשרט

(6) 62 המבור שעדו פרק תשיעי ערבין

הגע יומ שילט בעdot יא' המבנה לא נאל כי: חד' לאצטוחה להלטן דבר אדר
 לדברות לובות יא' המבנה מאי טעמא צמיה צמיה אמותה רבנן בקיה
 דרב פטרא כמאנ לא רט' דאי רט' ס' אמר ר' מתרה אמתה כמבר אדר פטרא
 איפל' חיכא רט' שאני הכא דבי' והמנא לאצטוחה אמתה רבנן לא רב פטרא

(1) 104 ייש בדור פרק שניין בכורות

מתרני (7) יאל שאן חורין ביובל 'הכבותה
 יהוושת תא אשתו יהמיבם את אשתו אוות
 והמנא רב' רט' וכבודם אומ'ים 'המנא
 כמבר רב' אלער אמר טל' וזרון ביובל
 רב' יוחנן בן בורקה אומ' (8) (א) וויש
 את אשתו חיר' לנו' משתח' ובה (9) מון
 את דודטם: גט' מא מעמא דובי אדר
 מבר ורא' דאמ' רחנא ליהיד בכל מתנה
 וזרשה לא העי' (9) מזרשה ירושה דמתנה